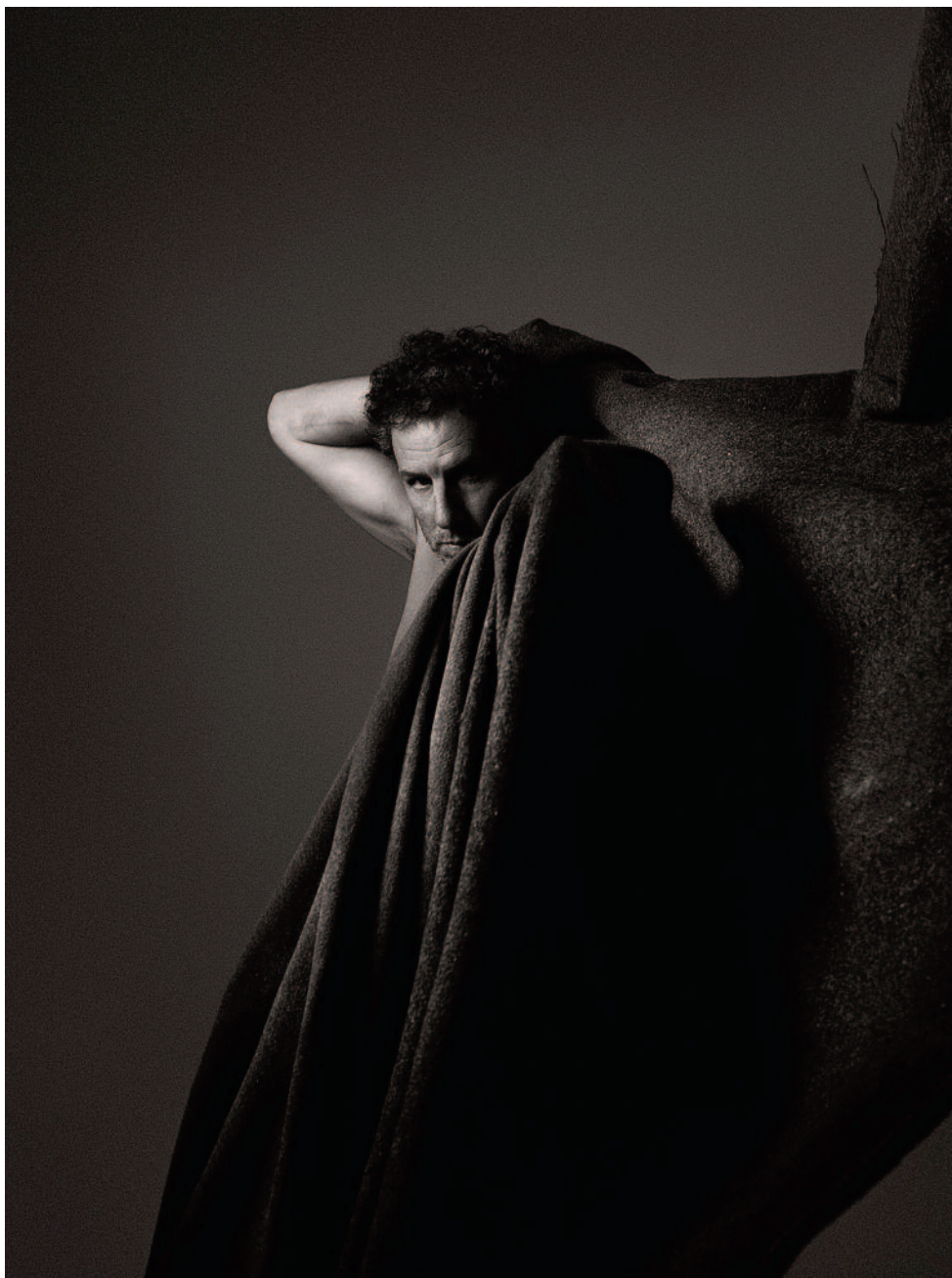

GEBORGEN

Fotograaf Dirk Lambrechts vat een ziel onder een WOII-deken

PORTRET

WIM VANDEKEYBUS

54-JARIGE CHOREOGRAAF, REGISSEUR EN FILMMAKER.
RUIM DERTIG JAAR GELEDEN RICHTTE HIJ HET INTERNATIONAAL-
HEDENDAAGSE DANSGEZELNSCHAP ULTIMA VEZ OP, MET THUISBASIS IN BRUSSEL.

tekst MARGOT VANDERSTRAETEN

“Toen ik het deken zag, dacht ik meteen: als ik me daarin wikkel, wil ik naakt zijn. En dat heb ik dus gedaan, ik heb zoveel uitgetrokken als ik kon. Anders kon het niet. Schotse mannen die in de Hooglanden een kilt dragen, willen ook graag dat de geweven wol hun huid raakt. Die zintuiglijke gewaarwording is voor mij essentieel. In mijn werk staat het lichaam centraal, en de vraag hoe dat zich tot zijn omgeving verhoudt.

“Wol leeft. Wol beschermt. In Chili, waar ik met mijn dansproducties veel heb gewerkt, reiken ze je een veelkleurige gestreepte plaid aan ter verwelcoming, en opdat je je op een geklede manier warm kunt houden. Een lap stof heeft er een symbolische en vestimentaire betekenis.

“Ik heb vroeger veel paardgereden. Mijn vader was dierenarts. Sinds hij overleden is, rijd ik helaas niet echt meer, maar wat houd ik van zo'n paardendeke waarmee je het dampende dier na een rit bedekt, en waarin zijn zweet kruipt, zijn geur, zijn wezen, zijn warmte. Een paard deelt zijn gloed. Geen wonder dat ruiters er graag tegenaan kruipen, samen onder de wol, die ruw kan zijn. En geen wonder dat ik in mijn eerste langspeelfilm, *Galloping Mind*, paarden in vurige vaart vastleg. Als je van paarden houdt, moet je wel van dekens houden.

“Men denkt vaak, ook in de kunsten: hoe naakter, hoe vrijer. Maar zo is het niet. Je bent vrijer als je nog iets kunt en mag verbergen. Een danser toont. Maar niet alles. Integendeel, het mooiste is juist een lichaam dat spreekt en verhult tegelijkertijd, zodat de toeschouwer zowel de danser als de dans zélf kan invullen.

“Met erotische suggestie is dat niet anders. Iemand die zich helemaal blootgeeft is zelden aantrekkelijk. *The second skin* biedt comfort, fysisch en psychologisch, aan alle betrokkenen, dus evengoed aan de kijker. Tegelijkertijd is er natuurlijk de onuitgesproken zekerheid dat elke vorm van bescherming een illusie is. Een *second skin* is geen kogelvrije vest. Pijn, bedrog, verdriet, rouw, dood... ze horen bij het leven. Er is niemand die zich daartegen kan beschermen.”

grooming ELKE BINNEMANS VOOR SISLEY PARIS